

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/94/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123240235
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:4123240235.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom JUDr. Evy Fulcovej a členiek senátu Mgr. Miriam Plavčákovej a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci žalobcu: ACS teplo j.s.a., so sídlom Družstevná 1090/86, Solčany, IČO: 51 962 802, zastúpeného: AG LEGAL s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 50 326 511, proti žalovanému: NTS energo SK a.s., so sídlom Křenova 438/7, Veleslavín, Praha, Česká republika, IČO: 178 51 416, zastúpenému: BAK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Panská 14, Bratislava, IČO: 47 254 840, o určenie vlastníckeho práva k akciám a o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 57Cb/78/2023-181 zo dňa 08.11.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 57Cb/78/2023-297 zo dňa 22.02.2024, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Nitra č.k. 57Cb/78/2023-181 zo dňa 08.11.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 57Cb/78/2023-297 zo dňa 22.02.2024 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, obsahom ktorého bolo, aby súd do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej o určenie vlastníckeho práva k akciám vedenej pod rovnakou spisovou značkou (57Cb/78/2023) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, ktorými by akokoľvek scudzil, založil alebo akokoľvek inak zaťažil 49 % akcií emitovaných spoločnosťou Nitrianska teplárenská spoločnosť a.s. (ďalej len „NTS a.s.“), IČO: 36 550 604, a to konkrétne 49 ks kmeňových akcií emitovaných spoločnosťou NTS a.s. v listinnej podobe, na meno s menovitou hodnotou 1 akcie vo výške 82.984,79 EUR, v nepretržitom číselnom rade 1 až 49, ktoré sú nahradené hromadnou akciou číslo 3.

2. Zároveň sa žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek výkonu akýchkoľvek práv, ktoré bude žalovaný odvodzovať od svojho postavenia akcionára spoločnosti NTS, a to vrátane, nie však výlučne, aby sa zdržal výkonu hlasovacích práv žalovaného na valnom zhromaždení NTS.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanému okrem skutkových zistení a všeobecných právnych východísk odôvodnil nasledovne:

„9. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ktorým je nárok na ochranu vlastníckeho práva žalobcu k Obchodnému podielu ACS Plyn, do ktorého malo byť zasiahnuté neplatným prevodom obchodného podielu ACS Plyn zo žalobcu na spol. Pizzarelli a znížením hodnoty spol. ACS Plyn v dôsledku vyvedenia akcií zo spol. ACS Plyn na základe Zmluvy o kúpe akcií na žalovaného ktorých platnosť žalobca v konaní spochybňuje.

...

13. Žalobca existenciu potreby dočasne upraviť pomery strán konania v návrhu odôvodnil dôvodnou obavou, že pôsobením žalovaného v postavení domnelého akcionára spoločnosti NTS dôjde k spôsobeniu podstatnej škody spoločnosti ACS Plyn ako akcionárovi spoločnosti NTS a žalobcovi ako spoločníkovi spoločnosti ACS Plyn, a to v dôsledku neoprávneného nakladania s akciami zo strany žalovaného. Žalobca osvedčoval potrebu neodkladnej úpravy pomerov taktiež dôvodnou obavou, že pôsobením žalovaného v postavení domnelého akcionára spoločnosti NTS dôjde k spôsobeniu podstatnej škody spoločnosti ACS Plyn a tým aj žalobcovi, v dôsledku disponovania s akciami v podobe ich založenia alebo iného zaťaženia. Podľa žalobcu potreba neodkladnej úpravy pomerov je daná už len samotnou existenciou možnosti disponovania s akciami zo strany žalovaného ako subjektu, ktorý nie je vlastníkom akcií, keď existencia tejto možnosti porušuje práva a právom chránené záujmy spoločnosti ACS Plyn ako skutočného vlastníka akcií a tým aj žalobcu ako spoločníka spoločnosti ACS Plyn. Žalobca tiež osvedčoval potrebu neodkladnej úpravy pomerov aj dôvodnou obavou, že žalovaný sa bude kontinuálne správať ako vlastník akcií a akcionár spoločnosti NTS a bude vykonávať práva akcionára spoločnosti NTS a to napriek tomu, že z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o kúpe akcií nie je a ani nemôže byť akcionárom spoločnosti NTS. Potreba neodkladnej úpravy pomerov je podľa žalobcu daná aj v kontexte správania sa žalovaného ako akcionára spol. NTS, a to dôvodnou obavou, že žalovaný bude neoprávnenne vykonávať vplyv na chod spoločnosti NTS prostredníctvom žalovaným ustanovených členov štatutárneho orgánu spol. NTS, ktorí budú v mene spoločnosti NTS konať bez ohľadu na vôľu žalobcu ako skutočného spoločníka spol. ACS Plyn. Nad rámec uvedeného žalobca osvedčuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov dôvodnou obavou, že pôsobením žalovaného v postavení domnelého akcionára spol. NTS dôjde k spôsobeniu podstatnej škody spol. CS Plyn a žalobcovi v dôsledku konania žalovaného, ktoré bude viesť k prevodu hodnotných aktív vo vlastníctve spol. NTS v rámci predaja podniku alebo časti podniku spoločnosti NTS.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a ustálil, že žalobca neosvedčil naliehavosť bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán a ani to, že by exekúcia rozhodnutia vo veci samej bola ohrozená. Žalobca ničím neosvedčil ani nepreukázal také skutkové okolnosti (najmä ohľadom správania žalovaného), ktoré by bez rozumných pochybností umožňovali prijať záver, že v žalobcovi v dôsledku správania žalovaného bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku značnej ujmy, respektíve, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený a vzniku tejto ujmy možno zabrániť nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca neosvedčil ani, že žalovaný vykonáva práva akcionára, pri ktorých bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku značnej ujmy, respektíve, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený a vzniku tejto ujmy možno zabrániť nariadením neodkladného opatrenia, keď nepreukázal, že súčasný vlastník akcií, teda žalovaný má v úmysle ich scudziť, založiť alebo akokoľvek inak zaťažiť, ani, že žalovaný vykonáva konkrétne práva, ktoré odvodzuje od svojho postavenia akcionára v spoločnosti NTS pri výkone hlasovacích práv žalovaného na valnom zhromaždení spoločnosti NTS. V súdnej veci bolo potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Osvedčiť takúto hrozbu, ujmu je povinná strana podávajúca návrh v rámci popisu rozhodujúcich skutočností z priložených dôkazov. Samotné tvrdenie žalobcu týkajúce sa možných úkonov žalovaného bez toho, aby žalobca preukázal, že žalovaný v tomto prípade postupuje, resp. aspoň zamýšľa postupovať úkonmi, ktoré by smerovali k scudzeniu, založeniu alebo akémukoľvek inému zaťaženiu predmetných akcií, že žalovaný vykonáva konkrétne práva, ktoré odvodzuje od svojho postavenia akcionára spoločnosti NTS pri výkone hlasovacích práv žalovaného na valnom zhromaždení spoločnosti NTS, nemôže zakladať bezodkladnú potrebu úpravy pomerov medzi stranami sporu. Taktiež žalobca neosvedčil, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená, preto súd návrh žalobcu na nariadenie vyššie uvedeného neodkladného opatrenia zamietol.“

4. Súd prvej inštancie dňa 22.02.2024 vydal opravné uznesenie č. k. 57Cb/78/2023-297, ktorým opravil len záhlavie pôvodného uznesenia.

5. Napadnuté rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c) a písm. d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP).

6. Proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 57Cb/78/2023-181 zo dňa 08.11.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 57Cb/78/2023-297 zo dňa 22.02.2024 podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov vymedzených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) teda porušenia

práva na spravodlivý proces, písm. f) nesprávnych skutkových zistení a písm. h) nesprávneho právneho posúdenia CSP.

7. V súvislosti s prvým odvolacím dôvodom žalobca poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV.ÚS 115/03-14 zo dňa 03.07.2023, tiež č. k. I.ÚS 265/05-64 zo dňa 14.09.2006, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/67/2020 zo dňa 30.06.2022 s tým, že v nadväznosti na citované právne závery najvyšších súdnych autorít v označených rozhodnutiach, v odvolaní napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie podľa žalobcu absentuje vyporiadanie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ rozhodnutia, čo spôsobuje jeho arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť. V dôsledku takejto vady napadnutého rozhodnutia bolo žalobcovi znemožnené náležite skutkovo a právne argumentovať v rámci opravných prostriedkov, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Podľa žalobcu v rozhodnutí tiež absentuje akákoľvek zmienka o teste proporcionality a tiež aj riadne odôvodnenie názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobcom navrhované neodkladné opatrenie nie je v súlade s princípom efektívnosti. V dôsledku všetkých žalobcom uvedených väd napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

8. Žalobca nesprávne právne posúdenie veci videl v závere súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, keď ustálil, že žalobca neosvedčil naliehavosť neodkladnej potreby úpravy pomerov strán sporu, ani to, že by exekúcia rozhodnutia vo veci samej bola ohrozená.

9. S týmto názorom súdu prvej inštancie žalobca vyslovil nesúhlas, pretože podľa jeho názoru na osvedčenie existencie naliehavosti bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán sporu postačuje iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv a právom chránených záujmov žalobcu a teda nie je na mieste vyžadovať konkrétny a bezprostredný úkon žalovaného respektíve prejavenie úmyslu žalovaného uskutočniť úkon súvisiaci s akciami, ktorý by smeroval k scudzeniu, založeniu alebo akémukoľvek zaťaženiu akcií, alebo na konkrétny a bezprostredný výkon práva odvodzovaného od jeho údajného postavenia akcionára spoločnosti NTS. Navyiac tento právny názor súdu prvej inštancie je podľa žalobcu v rozpore s jeho teoretickým výkladom inštitútu neodkladného opatrenia poskytnutým v bode 11. Odôvodnenia, kde uvádza: „Neodkladné opatrenie má v zásade preventívny účinok.“

10. V súvislosti s preventívnym charakterom neodkladného opatrenia poukázal žalobca na závery uvedené v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/255/2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/337/2009 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/230/2019, s ktorými je právny záver súdu prvej inštancie v rozpore, keď súd napriek tomu, že žalobcom navrhované neodkladné opatrenie by efektívne zabránilo zmareniu konania vo veci samej v dôsledku nezvratných prevodov akcií na dobromyseľných nadobúdateľov, dospel k právnomu záveru, že žalobca riadne neosvedčil naliehavosť bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán, teda vec podľa žalobcu nesprávne právne posúdil.

11. Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod namietaný žalobcom, ktorým je nesprávne skutkové zistenie, žalobca poukázal na to, že za nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie považuje jeho zistenie, že žalobca neosvedčil ani nepreukázal skutkové okolnosti, ktoré by bez rozumných pochybností umožňovali prijať záver, že žalobcovi v dôsledku správania žalovaného bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku značnej ujmy respektíve, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený a vzniku takejto ujmy možno zabrániť nariadením neodkladného opatrenia.

12. Žalobca poukazuje na to, že súdu prvej inštancie predložil výzvu žalovaného, ktorú žalovaný doručil mestu Nitra a spoločnosti NTS, prostredníctvom ktorej sa domáhal urýchleného zabezpečenia zápisu zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov spoločnosti NTS a to najneskôr do 25.10.2023. Z uvedeného listinného dôkazu jednoznačne vyplýva také správanie sa žalovaného, ktoré smeruje k tomu, aby čo najrýchlejšie dosiahol zmenu osoby akcionára a mohol začať vykonávať všetky práva akcionára spoločnosti NTS, vrátane výkonu hlasovacích práv, čím žalobcovi hrozí nebezpečenstvo vzniku značnej ujmy, ktorej možno zabrániť výlučne nariadením neodkladného opatrenia. Na základe uvedeného teda podľa žalobcu dospel súd na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

13. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobcom navrhované neodkladné opatrenie nariadil.

14. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 21.12.2023 tak, že vo veci nie je daná právomoc súdov Slovenskej republiky, aj keď žalobca v žalobe vo veci samej o určenie vlastníckeho práva k akciám právomoc súdu Slovenskej republiky odvodzuje od ustanovenia bodu 13.12. Záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 11.08.2020 medzi spoločnosťou ACS Plyn ako záložcom a spoločnosťou G&T Banka a.s. ako záložným veriteľom, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na právomoci súdu Slovenskej republiky.

15. Žalovaný uviedol, že ani jedna zo strán sporu nie sú zmluvnou stranou Záložnej zmluvy a navyše žalovaný ako nadobúdateľ ani nevstúpil do právneho postavenia veriteľa zo Záložnej zmluvy a preto predmetným ustanovením Záložnej zmluvy, ktorým bola dohodnutá právomoc súdov Slovenskej republiky, nie je viazaný.

16. Keďže žalovaný vo veci samej je česká obchodná spoločnosť so sídlom v Českej republike, je podľa žalovaného potrebné právomoc súdu posudzovať podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 zo dňa 12.12.2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“), podľa ktorého v čl. 4 sa upravuje všeobecná právomoc založená na zásade, že žalobca sleduje miesto súdu žalovaného, čo znamená, že osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na štátne občianstvo žalujú na území súdov tohto členského štátu. Žalovaný ako česká entita zriadená podľa českého právneho poriadku má registrované sídlo v Českej republike a podľa čl. 63 bod 1 Nariadenia má na účely Nariadenia obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba bydlisko v mieste, kde má: a/ registrované sídlo; b/ ústredie alebo; c/ hlavné miesto podnikateľskej činnosti, na základe čoho je zrejmé, že je daná právomoc súdu Českej republiky.

17. Podľa žalovaného teda vo veci nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky, avšak z opatrnosti sa k jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu vyjadril.

18. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktorým žalobca namieta porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces rozhodnutím súdu prvej inštancie, keď sa údajne nevyporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami pre nariadenie neodkladného opatrenia a to nevykonaním testu proporcionality, žalovaný uviedol, že tento odvolací dôvod nebol naplnený, pretože súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil naliehavosť bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán sporu ako základnej podmienky na vydanie neodkladného opatrenia, ani neosvedčil, že by exekúcia vo veci samej bola ohrozená a preto pristupovať k testu proporcionality by bolo nedôvodné. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami na účely rozhodnutia o navrhovanom neodkladnom opatrení a nedošlo tak k žalobcom prezentovanému zásahu do jeho práva na spravodlivý proces.

19. Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, ktorým žalobca namieta, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, žalovaný uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikuje, v čom konkrétne malo dôjsť k naplneniu predmetného odvolacieho dôvodu. Žalovaný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/268/2016-357 zo dňa 23.12.2016, z ktorého vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia môže mať úspech v prípade, ak žalobca preukáže danosť práva a to, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. Žalovaný uviedol, že v konaní vo veci samej o určenie vlastníckeho práva k akciám žalobca žiada o určenie vlastníckeho práva k akciám v prospech tretieho subjektu, ktorý vôbec nie je stranou sporu, pričom žalobca nikdy nebol vlastníkom akcií, ani netvrdí, že ním bol, ani netvrdí, že by ním mal byť. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že žalobca neosvedčil ani danosť svojho nároku resp. práva voči žalovanému a teda nebola naplnená zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že nebola splnená ani ďalšia podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je obava z ohrozenia exekúcie, keďže žalovaný v rámci snahy uplatňovať svoje práva, ktoré mu prislúchajú z vlastníctva akcií, nevykonal žiadny krok, ktorý by akýmkoľvek spôsobom bol schopný čo i len potencionálne vzbudiť obavu, ktorá by zakladala potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Jediné, o čo sa žalovaný snaží a žiadal, je zápis do zoznamu akcionárov spoločnosti vedenom Centrálnym depozitárom cenných papierov, čo však predstavenstvo odmietlo, čo samo o sebe vylučuje spôsobilosť žalovaného vykonať kroky tvrdené žalobcom.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP /nesprávne skutkové zistenia/ žalovaný uviedol, že žalobca tvrdil, že mu bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku bližšie nešpecifikovanej značnej ujmy, pričom túto skutočnosť vyvodzuje len z toho, že žalovaný ako vlastník akcií uplatní svoje právo súvisiace s vlastníctvom akcií. Žalobca nepreukázal ani neosvedčil svoje tvrdenia, že by žalovaný postupoval, respektíve zamýšľal postupovať spôsobom, ktorý by smeroval k scudzeniu, založeniu alebo inému zaťaženiu akcií, ani že vykonáva konkrétne práva vyplývajúce z postavenia akcionára spoločnosti. Vzhľadom na uvedené podľa žalovaného súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyplýva, že žalobca neosvedčil bezodkladnú potrebu úpravy pomerov medzi stranami sporu ani ohrozenie exekúcie a nie je naplnený ani tento odvolací dôvod.

22. Žalovaný v závere svojho vyjadrenia navrhol, aby odvolací súd konanie o návrhu žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia zastavil alebo alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

23. Žalobca dňa 07.02.2024 doručil súdu podanie, ktorým doplnil ďalšie rozhodujúce skutočnosti, ktoré nastali po podaní odvolania a zakladajú podľa neho potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi

stranami sporu a v prílohe podania predložil listinný dôkaz, verifikačný dokument spoločnosti NTS zo dňa 23.01.2024, z ktorého podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný je zapísaný v zozname akcionárov spoločnosti minimálne od 11.01.2024 a teda môže od tohto dátumu bez akýchkoľvek obmedzení vykonávať všetky práva akcionára spoločnosti vrátane výkonu hlasovacích práv na valnom zhromaždení spoločnosti. Týmto žalobca podľa jeho názoru osvedčil také skutkové okolnosti, ktoré bez rozumných pochybností umožňujú prijať záver, že žalobcovi v dôsledku správania sa žalovaného bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku značnej a nezvratnej ujmy na právach, respektíve že budúci výkon rozhodnutia bude ohrozený. Navrhol preto, aby odvolací súd neodkladné opatrenie uvedené v jeho návrhu vydal.

24. Žalovaný v podaní, doručenom súdu 29.2.2024 doplnil svoju skoršiu argumentáciu nasledovne: Poukázal na to, že dňa 11.01.2024 bol Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, a.s. vykonaný zápis zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov spoločnosti NTS k predmetným akciám, a to tak, že žalovaný bol zapísaný do zoznamu akcionárov spoločnosti NTS, ktorý je vedený u CDCP ako vlastník predmetných akcií. S odkazom na § 156 ods. 7 ObZ uviedol, že zoznam akcionárov spoločnosti NTS je vedený u CDCP a príkaz na vykonanie zápisu zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov, podáva v zmysle príslušných právnych predpisov emitent, a teda spoločnosť NTS. Keďže v mene spoločnosti NTS koná pán G.. G. N. ako predseda predstavenstva, a zároveň je štatutárnym orgánom žalobcu, nie len že musel mať vedomosť o tom, že bude vykonaný zápis zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov spoločnosti NTS k predmetným akciám, ale sám osobne musel podpísať, buď predmetný príkaz na vykonanie zápisu alebo podpísať udelenie plnej moci na vykonanie predmetného úkonu.

25. Žalovaný bol preto názoru, že schválením vykonania zápisu zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov spoločnosti NTS k predmetným akciám, žalobca prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu, ktorý konal v mene spoločnosti NTS, de facto uznal vlastnícke právo žalovaného k predmetným akciám.

26. Žalovaný ďalej tvrdil, že prípadný výkon všetkých práv akcionára vrátane hlasovacích práv, je riadnym právom, ktoré nadobudol spolu s akciami zákonným spôsobom. Z toho dôvodu mal žalovaný za to, že je absurdné považovať akýkoľvek výkon práv akcionára, za porušenie práv a oprávnených záujmov žalobcu. Žalovaný je iba minoritným akcionárom, čo v konečnom dôsledku zamedzuje, aby akýmkoľvek podstatným spôsobom vplýval na spoločnosť NTS a jej chod.

27. V podaní, doručenom súdu 30.05.2024 žalovaný poukazuje na § 329 ods. 2 CSP (podľa ktorého je pre nariadenie neodkladného opatrenia rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie) uviedol, že nové okolnosti, ktorými žalobca odôvodňoval návrh na nariadenie NO nastali až po vydaní napadnutého rozhodnutia, a teda by ich odvolací súd pri svojom rozhodovaní nemal brať do úvahy.

28. Podľa žalovaného, ani v rámci vyjadrení žalobcu v odvolacom konaní žalobca ohrozenie práv a oprávnených záujmov ani vznik značnej a nezvratnej ujmy na právach žiadnym relevantným spôsobom nepreukazuje.

29. Na podania žalovaného zo dňa 21.12.2023, 28.02.2024 a 30.05.2024 reagoval žalobca podaním zo dňa 17.06.2024.

30. K otázke právomoci súdov Slovenskej republiky uviedol, táto je daná tak výslovnou (písomnou) dohodou spoločnosti ACS Plyn a Banky zakotvenou v Záložnej zmluve s tým, že touto dohodou je viazaný aj žalovaný ako subjekt priamo podieľajúci sa na výkone záložného práva. Okrem toho je daná aj výslovnou (písomnou) dohodou spoločnosti ACS Plyn a žalovaného v Zmluve o kúpe akcií, ktorá sa riadi slovenským právom (článok 6. písm. (f) Zmluvy o kúpe Akcií). Právomoc slovenských súdov rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zakotvená v článku 35 Nariadenia.

31. K tvrdeniu žalovaného, že schválením vykonania zápisu zmeny osoby v zozname akcionárov k Akciám, žalobca prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu, ktorý konal v mene spoločnosti NTS, de facto uznal vlastnícke právo žalovaného k Akciám žalobca uviedol, že tieto tvrdenia sú v celom rozsahu nesprávne a zavádzajúce. Argumentoval tým, že žalobca nie je členom štatutárneho orgánu spoločnosti NTS, a teda podanie príkazu na zápis žalovaného do Zoznamu akcionárov nevyjadruje vôľu žalobcu a súčasne predmetný príkaz nepredstavuje právny úkon žalobcu. Žalobca zdôraznil, že G.. G. N. pri podpise a podaní príkazu na zápis žalovaného do zoznamu akcionárov nekonal a ani nemohol konať menom žalobcu. G.. G. N. mohol konať pri podpise a podaní príkazu na zápis žalovaného do zoznamu akcionárov výlučne menom žalovaného, inak by tento nebol zo strany CDCP akceptovaný z dôvodu jeho rozporu s ust. § 156 ods. 7 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ObZ), v zmysle ktorého je jediným subjektom, ktorý má povinnosť a súčasne právo zabezpečiť zápis zmeny v osobe akcionára do Zoznamu akcionárov, samotná spoločnosť NTS.

32. S poukazom na spôsob konania spoločnosti NTS v čase podania príkazu na zápis žalovaného do zoznamu akcionárov, uvedený v Obchodnom registri („V mene spoločnosti podpisujú a konajú predseda

predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že oprávnení členovia predstavenstva k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti a k svojim menám a funkciám pripoja svoj podpis.“) žalobca tvrdil, že G.. G. N. musel v súvislosti s príkazom na zápis žalovaného do zoznamu akcionárov pripojiť svoj podpis k obchodnému menu spoločnosti NTS a nie k obchodnému menu žalovaného, inak by nešlo o úkon spoločnosti NTS. Skutočnosť, že G.. G. N. bol predsedom predstavenstva spoločnosti NTS oprávneným konať spoločne s druhým členom predstavenstva menom spoločnosti NTS, a tiež predsedom predstavenstva žalobcu oprávneným konať samostatne menom žalobcu, neznamená, že by G.. G. N. pri vykonávaní úkonov alebo ich podpisovaní v mene spoločnosti NTS konal automaticky aj v mene žalobcu. Aj preto je tvrdenie o údajnom uznaní nespochybniteľného vlastníckeho práva žalovaného k akciám žalobcom prostredníctvom G.. G. N. je absolútne nesprávne. Z uvedených dôvodov podanie a podpis príkazu na zápis žalovaného do zoznamu akcionárov zo strany G.. G. N. konajúceho menom spoločnosti NTS nemôže byť v žiadnom prípade považované za akýkoľvek prejav vôle žalobcu.

33. K otázke existencie potreby neodkladnej úpravy pomerov žalobca trval na tom, jej osvedčenie postačuje iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv a právom chránených záujmov žalobcu, a teda, že v tejto súvislosti nie je na mieste, aby sa čakalo na konkrétny a bezprostredný úkon žalovaného, resp. prejavenie úmyslu žalovaného uskutočniť úkon, súvisiaci s akciami alebo na konkrétny a bezprostredný výkon práva odvodzovaného od jeho údajného postavenia akcionára spoločnosti NTS. V tejto súvislosti uviedol, že právna úprava nevyžaduje bezprostrednosť „porušenia práva“, a teda, že sa právo už ide porušiť, pretože podľa rozhodovacej praxe súdov postačuje bezprostrednosť „ohrozenia práva“.

34. Ak by aj bolo na mieste posudzovať osvedčenie existencie naliehavosti bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán sporu ako podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia s ohľadom na konkrétny a bezprostredný úkon žalovaného, čo žalobca odmietal, potom podľa neho v súčasnosti platí, že je daná existencia konania žalovaného spočívajúceho v konkrétnom a bezprostrednom výkone práv odvodzovaných od jeho údajného postavenia akcionára spoločnosti NTS. Z Notárskej zápisnice N 101/2024, Nz 4724/2024, napísanej a podpísanej v Nitra dňa 15.02.2024 notárom JUDr. Jamilou Kováčovou, so sídlom Boženy Němcovej 13, 949 01 Nitra, Slovenská republika (ďalej len „Notárska zápisnica“) totiž vyplýva, že dňa 15.02.2024 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti NTS, na ktorom sa zúčastnil žalovaný a na ktorom žalovaný vykonával práva akcionára spoločnosti NTS. Z tejto notárskej zápisnice súčasne vyplýva, že žalovaný v súlade s článkom 28 bod 28.17 a článkom 33 bod 33.38 stanov spoločnosti NTS nominoval nového predsedu predstavenstva spoločnosti NTS ako aj nových členov dozornej rady spoločnosti NTS. Je tak zrejmé, že žalovaný vykonáva práva akcionára spoločnosti NTS a že žalovaný neoprávnene vykonáva vplyv na chod spoločnosti NTS, a to prostredníctvom ním ustanoveného člena štatutárneho orgánu spoločnosti NTS a členov dozornej rady spoločnosti NTS, ktorí vykonávajú svoje funkcie bez zreteľa na vôľu spoločnosti ACS Plyn ako skutočného akcionára spoločnosti NTS a súčasne bez zreteľa na vôľu žalovaného ako skutočného spoločníka spoločnosti ACS Plyn.

35. Žalobca bol preto toho názoru, že v súčasnosti je už bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že zo strany žalovaného dochádza k zásahom do práv žalobcu, pričom ďalšie takéto zásahy môžu viesť k takému zhoršeniu právneho postavenia žalobcu, že sa mu už neoplatí viac uchádzať o súdnu ochranu. Súčasne mal žalobca za to, že tento úmysel žalovaného musel byť daný už v čase vydania napadnutého uznesenia.

36. Žalobca bol názoru, že nezákonný výkon práv akcionára spoločnosti NTS zo strany žalovaného predstavuje sústavné porušovanie a ohrozovanie práv a oprávnených záujmov žalobcu, voči ktorým sa žalobca ako subjekt, ktorý nepatrí medzi okruh aktívne vecne legitimovaných subjektov podľa ust. § 183 Obchodný zákonník nemá ako brániť. Trval na tom, že osvedčil také skutkové okolnosti, ktoré bez rozumných pochybností umožňujú prijať záver, že žalobcovi v dôsledku správania žalovaného vznikla značná a nezvratná ujma na jeho právach a súčasne aj naďalej bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku ďalšej značnej a nezvratnej ujmy, respektíve, že budúci výkon rozhodnutia bude ohrozený a vzniku takejto ujmy možno zabrániť výlučne nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia, a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je dôvodné.

37. Na skoršie vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný podaním, doručeným súdu 8.7.2024.

38. K otázke právomoci súdov SR žalovaný poukázal na to, že ani v tomto vyjadrení žalobca nepreukázal, na základe akého právneho podkladu sa domnieva, že žalobca ako subjekt, ktorý nie je zmluvnou stranou predmetných zmlúv (Záložná zmluva a Zmluva o kúpe Akcií), môže odvodzovať danosť právomoci súdov Slovenskej republiky v prejednávanej spore, ktorého stranami sú žalobca a žalovaný. Zdôraznil, že strany sporu nie sú zároveň aj zmluvnými stranami Záložnej zmluvy alebo Zmluvy

o kúpe Akcií. Zároveň tvrdil, že žalovaný ako nadobúdateľ Akcií nevstupuje do právneho postavenia záložného veriteľa zo Záložnej zmluvy, čo znamená, že predmetným ustanovením Záložnej zmluvy, v ktorom bola dojednaná právomoc súdov Slovenskej republiky, v žiadnom prípade nie je viazaný. Aj napriek skutočnosti, že žalovaný bol zmluvnou stranou Zmluvy o kúpe Akcií, žalobca zmluvnou stranou tejto zmluvy nebol a preto sa na neho dojednanie o právomoci nevzťahuje. Na predmetný spor sa podľa žalovaného majú uplatňovať ustanovenia Nariadenia o všeobecnej právomoci súdov, pričom žalovaný má sídlo v Českej republike a teda právomoc súdov Slovenskej republiky rozhodovať v predmetnom spore teda nie je daná.

39. K otázke zápisu žalovaného do zoznamu akcionárov spoločnosti NTS žalovaný doplnil, že vo svojich predošlých vyjadreniach nikdy netvrdil, že pán G. G. N. konal v mene a na účet žalobcu pri podávaní príkazu na vykonanie zmeny v zozname akcionárov - je zjavné, že pán G. G. N. vykonával pri podávaní príkazu pôsobnosť štatutárneho orgánu spoločnosti NTS ako emitenta, nakoľko predmetný úkon v mene spoločnosti NTS nemohol urobiť žiadny iný subjekt, s výnimkou prípadného udelenia plnej moci na predmetné úkony, a to už vôbec nie vo svojom mene. Žalovaný trval na svojich tvrdeniach uvedených v predošlých vyjadreniach, že žalobca prostredníctvom pána G. G. N., ktorý zároveň vykonával funkciu štatutárneho orgánu žalobcu, vykonaním faktických úkonov smerujúcich k zabezpečeniu zmeny osoby v zozname akcionárov spoločnosti NTS de facto uznal vlastnícke právo žalovaného k Akciám ako legitímne.

40. Žalovaný tvrdil, že žalobca sa vo svojom vyjadrení snažil navodiť dojem, že pán G. G. N. pri výkone kompetencií štatutárneho orgánu spoločnosti NTS nemá prakticky nič spoločné so žalobcom, pričom uviedol, že konanie pána G. G. N. v mene spoločnosti NTS nie je možné formálne považovať za akýkoľvek prejav vôle žalobcu. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že žalobca je jednoduchou spoločnosťou na akcie a na základe ust. § 220zc ObZ koná v mene žalobcu predstavenstvo spoločnosti. Členom predstavenstva žalobcu je pán G. G. N., ktorý zároveň v zmysle ObZ riadi činnosť spoločnosti, a teda žalobcu. V zmysle ustanovení ObZ platí, že „Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, ak nie sú týmto zákonom alebo Stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo iného orgánu spoločnosti.“ Okrem oprávnenia konať v mene spoločnosti majú členovia predstavenstva pôsobnosť rozhodovaciu, ktorá predstavuje rozhodovanie strategické a riadiace prejavujúce sa v riadení spoločnosti a riadení podniku spoločnosti, t. j. v obchodnom vedení. Konanie pána G. G. N. nemožno na základe vyššie uvedeného striktne formálne oddeľovať od osoby toho istého pána G. G. N. bez ohľadu na to, v koho mene čisto formálne konal. Pán G. G. N. je fyzická osoba, ktorá má jedno vedomie, a teda argumentácia žalobcu, že konanie zo strany pána G. G. N. ako štatutárneho orgánu spoločnosti NTS nemôže byť v žiadnom prípade pripisované aj žalobcovi a ide podľa názoru žalobcu o správanie G. G. N. formálne oddeliteľné a žiadnym spôsobom neprepojiteľné so žalobcom neobstojí, pretože ide o striktne formálnu argumentáciu, ktorá sa odkláňa od akýchkoľvek základov logiky.

41. V závere svojho podania zhrnul nasledovné:

- žalovaný preukázal, že v prejednávanej spore nie je daná právomoc súdov slovenskej republiky;
- žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré v konaní o nariadení neodkladného opatrenia pozostáva na žalobcovi a nepreukázal osvedčenie danosti domnelého (údajného) nároku žalobcu voči žalovanému, a teda nie je naplnená zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia
- žalobca ani len neosvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, nakoľko sa domáha určenia vlastníckeho práva k Akciám v prospech tretieho subjektu, ktorý nie je účastníkom sporu;
- objektívne neexistuje žiadna potreba úpravy právnych vzťahov alebo obava, že bude zmarená exekúcia. Navyše ide len o tvrdenia žalobcu, ktoré žiadnym spôsobom nielenže nepreukázal, ale ani neosvedčil;
- žalobca neosvedčil existenciu akýchkoľvek krokov zo strany žalovaného, ktoré by boli žalobcovi spôsobilé privodiť akúkoľvek domnelú ujmu alebo nenávratný stav
- vydanie neodkladného opatrenia by zasiahlo do práv žalovaného neprimeraným spôsobom a bez pochybností, by sa jednalo o zásah nad nevyhnutný rozsah:
- žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal prípadné ohrozenie svojich domnelých práv a oprávnených záujmov, ani vznik značnej a nezvratnej ujmy na jeho právach;
- žalovaný má postavenie minoritného akcionára spoločnosti NTS, a teda aj prípadným výkonom hlasovacích práv nemá žalovaný možnosť akýmkoľvek podstatným spôsobom vplyvať na spoločnosť NTS a jej chod
- žalobca prostredníctvom konania svojho štatutárneho orgánu legitímne uznal vlastnícke právo žalovaného k akciám.

42. Ďalšie vyjadrenia súdu doručené neboli.

43. Odvolací súd po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/) bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.
44. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.
45. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.
46. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.
47. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.
48. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.
49. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.
50. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.
51. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.
52. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
53. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.
54. Z návrhu žalobcu na nariadenie NO je nepochybné, že tento sa domáhal nariadenia NO z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi konania (§ 325 ods. 1 CSP), pričom tento návrh si uplatnil po podaní žaloby vo veci samej. K dôvodom na nariadenie NO odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (napr. odsek 14) skúmal nad rámec návrhu žalobcu aj to, či je danom prípade splnená obava ohrozenia exekúcie.
55. Aj vzhľadom na námietky sporových strán sa odvolací súd primárne zaoberal otázkou právomoci súdov SR rozhodnúť v danom prípade o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Sporové strany v priebehu doterajšieho konania obsiahli rozsiahlu argumentáciu o právomoci súdov SR rozhodnúť vo veci samej, avšak touto otázkou sa odvolací súd nebude zaoberať, pretože pre rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (NO) nemá táto argumentáciu právnu relevanciu. Právomoc súdov SR rozhodovať v danej veci je totiž odlišne upravená pre žalobu vo veci samej a odlišne pre návrh na nariadenie NO.
56. Vo vzťahu k otázke právomoci súdov SR rozhodnúť v danej veci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca argumentoval tým, že táto vychádza z čl. 35 Nariadenia Brusel I. Žalovaný sa k otázke právomoci súdov SR vo vzťahu k rozhodovaniu o návrhu na nariadenie NO výslovne nevyjadroval.
57. Podľa Preambuly čl. 13 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 zo dňa 12.12.2012 (ďalej len „Nariadenie Brusel I /rev.“), medzi konaniami, na ktoré sa uplatňuje toto nariadenie a územím členských štátov by mala existovať väzba. Preto by sa spoločné normy právomoci mali v zásade uplatňovať, ak má žalovaný bydlisko na území niektorého z členských štátov.
58. Podľa čl. 1 bod 1 Nariadenia Brusel I /rev/, toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.
59. Podľa čl. 4 bod 1 Nariadenia Brusel I /rev/, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.
60. Podľa čl. 63 bod 1 Nariadenia Brusel I /rev/, na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má:
- a/ registrované sídlo;
 - b/ ústredie alebo;
 - c/ hlavné miesto podnikateľskej činnosti.

61. Podľa čl. 25 bod 1 Nariadenia Brusel I /rev/, ak sa účastníci zmluvy bez ohľadu na svoje bydlisko dohodli, že súd alebo súdy členského štátu majú právomoc na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, potom má právomoc tento súd alebo tieto súdy, pokiaľ dohoda nie je podľa právneho poriadku tohto členského štátu vecne neplatná, táto právomoc súdu je výlučná, ak sa účastníci nedohodli inak.

62. Podľa čl. 35 Nariadenia Brusel I /rev/, na súdy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné, podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.

63. Odvolací súd musí súhlasiť so žalobcom, že právomoc súdov SR pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie NO je vymedzená čl. 35 Nariadenia Brusel I /rev/, ktoré predpokladá, že návrh na nariadenie NO možno podať aj na súd, ktorý nemá právomoc na rozhodnutie o žalobe vo veci samej. Inak povedané podľa označeného zákonného ustanovenia má právomoc rozhodovať o návrhu na nariadenie NO ktorýkoľvek súd členského súdu Európskej únie, a to aj vtedy, ak by vo veci samej touto právomocou nedisponoval.

64. Neodkladné opatrenie je svojím charakterom výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k dočasnej úprave pomerov a k ovplyvneniu správania účastníkov konania, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním účastníkov konania, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy (materiálnej ako aj nemateriálnej) na strane iného účastníka konania resp. má za následok ohrozenie budúcej exekúcie. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, účastníci konania nemusia byť pred jeho nariadením vypočutí a napokon uznesenie o nariadení NO je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť.

65. Rozhodnutie o nariadení NO má dočasných charakter, obmedzuje sa na dosiahnutie predbežných účinkov, neprejudikuje výsledok konania vo veci samej a jeho zásahy a dôsledky, pokiaľ ide o právne postavenie povinnej osoby, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter.

66. Súd pri posudzovaní návrhu na nariadenie NO vychádza najmä zo skutočností uvádzaných v návrhu na jeho nariadenie. Návrh na nariadenie NO musí obsahovať náležitosti podľa § 325 a § 326 CSP. Navrhovateľ NO musí teda najmä tvrdiť a zároveň aj dostatočne osvedčiť existenciu nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a odôvodniť a osvedčiť potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania resp. odôvodniť a osvedčiť obavu ohrozenia exekúcie

67. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na NO aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie NO. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý, či obsahuje tvrdenie ako aj osvedčenie všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá navrhovateľovi NO povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže navrhovateľ neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

68. Nárok, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie NO prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností, ktoré by odôvodňovali nariadenie NO, sa posudzuje spravidla len podľa návrhu a k nemu priložených listín. Uvedený postup predpokladá platnú právnu úpravu (§ 329 ods. 1 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je flexibilné a rýchle riešenie situácie vyžadujúcej si v prípade potreby okamžitý zásah súdu.

69. K otázke všeobecných zákonných predpokladov nariadenia NO odvolací súd poukazuje napr. na nižšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR:

70. „21. Dovolací súd uvádza, že uznesenie o nariadení predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) predstavuje v zásade dočasné rozhodnutie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán a podmienkou na jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) okrem osvedčenia návrhu je aj osvedčenie, že bez jeho vydania by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia musí bezprostredne a reálne hroziť. Predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav. Platí tiež, že predbežné opatrenie (neodkladné

opatrenie) môže obmedziť druhú stranu len natoľko, aby splnilo svoj účel a nesmie ho obmedziť nad mieru nevyhnutne potrebnú. Súd pri rozhodovaní musí mať rozhodujúce skutočnosti osvedčené, musí zvažovať, či je osvedčený nárok a či je nariadenie predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) potrebné.

22. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie. Neznamená to však, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby bola osvedčená pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zásah do práv predbežným opatrením (neodkladným opatrením) dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) dotknutej strane. Súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení (neodkladnom opatrení) musí vziať do úvahy aj možnosť uvedenia pomerov strán do stavu, ktorý tu bol pred vydaním predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia). Pod pojmom dočasná úprava pomerov medzi stranami je pritom potrebné rozumieť prípad, kedy existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi stranami, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie.“/Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. februára 2017, sp. zn. 3Obdo/1/2017/.

71. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, zákonným predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP je tvrdenie a osvedčenie nároku, ktorému sa neodkladným opatrením navrhuje poskytnúť ochrana a zároveň tvrdenie a osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami.

72. Podľa odvolacieho súdu žalobca zákonné predpoklady na nariadenie ním navrhovaného NO neosvedčil z nasledujúcich dôvodov:

73. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na tom, že žalobca neosvedčil naliehavosť bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán a ani to, že by exekúcia rozhodnutia vo veci samej bola ohrozená. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že prípadné ohrozenie exekúcie žalobca v návrhu na nariadenie NO netvrdil, preto sa odvolací súd splnením tohto predpokladu ani nemohol zaoberať.

74. Vo vzťahu k predpokladu o osvedčení nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením ochrana odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca tento nárok neosvedčil.

75. Súčasná právna úprava umožňuje, aby bol návrh na nariadenie NO podaný a aby mu bolo aj vyhovené bez ohľadu na to, či navrhovateľ NO podá zároveň aj žalobu vo veci samej. Uvedené vyplýva zo znenia § 324 ods. 1 CSP, podľa ktorého NO možno nariadiť pred začatím konania, počas konania ako aj po jeho skončení.

76. V prejednávanej veci podal žalobca návrh na nariadenie NO do prebiehajúceho konania, t.j. po podaní žaloby vo veci samej.

77. Žalobou vo veci samej sa žalobca domáhal určenia vlastníctva 49% akcií emitovaných spol. Nitrianska teplárenská spoločnosť a.s., ktoré sú nahradené hromadnou akciou č. 3 pre spoločnosť ACS Plyn s.r.o. Súd prvej inštancie nesprávne v prvom odseku napadnutého rozhodnutia uviedol, že vlastníctvo k označeným akciám žalobca žiadal určiť pre seba. V nadväznosti na to ďalej žalobca v žalobe žiadal zaviazať žalovaného preškrtnúť rubopis v prospech žalovaného na akciách.

78. Bez ohľadu na dôvody, uvedené v návrhu na nariadenie NO je potrebné nárok žalobcu a jeho danosť posudzovať aj s prihliadnutím na podanú žalobu (ak bol návrh na nariadenie NO podaný do už prebiehajúceho konania). Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade neposudzoval to, či je žaloba vo veci samej dôvodná, ale aj vzhľadom na námietky žalovaného v odvolacom konaní skúmal otázku danosti vecnej legitímácie.

79. Preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho rozhodnutia, pričom vecnú legitímáciu je súd povinný skúmať vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29.6.2010). Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má vždy za následok zamietnutie žaloby. Nedostatkom vecnej legitímácie nie len situácia, kde táto chýba na strane žalobcu (nedostatok aktívnej vecnej legitímácie) alebo na strane žalovaného (nedostatok pasívnej vecnej legitímácie), ale aj situácia, kde účastníkmi konania nie sú všetci tí, ktorí nimi majú byť, napr. všetci nerozluční spoločníci (porovnaj R 109/2000, podľa ktorého „Ak sa takého konania nezúčastnia všetci nerozluční spoločníci, nemôže súd návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie.“)

80. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k akciám v prospech tretej spoločnosti (§ 137 písm. c) CSP), pričom osobu, ktorej žiadal určiť vlastnícke právo za účastníka konania neoznačil.

81. Účastníci konania o určenie vlastníckeho práva nie sú právnymi predpismi presne vymedzený, avšak mali by nimi byť minimálne ten, koho vlastníctvo sa namieta a ten, komu sa vlastníctvo určuje. Ani vlastnícke právo nemožno totiž nikomu nanútiť proti jeho vôli a bez jeho vedomia. Rovnako vlastnícke právo nemožno totiž odňať proti jeho vôli a bez jeho vedomia. Uvedené možno vyvodiť aj z ustanovenia § 228 ods. 1 CSP, podľa ktorého je výrok právoplatného rozsudku záväzný predovšetkým pre sporové strany.

82. Kto je účastníkom konania, vymedzuje procesné právo. Kto je vecne legitimovaný, vymedzuje výlučne právo hmotné. Vecná legitimácia (aktívna či pasívna) je teda stav vyplývajúci z hmotného práva. To znamená, že účastník konania je nositeľom práva, resp. povinností, o ktoré v súdnom konaní ide. Pre posúdenie otázky vecnej legitimácie je rozhodujúce to, ako je vymedzený predmet konania v návrhu na začatie konania. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom (výlučným nositeľom) hmotnoprávneho oprávnenia, alebo o kom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom (výlučným nositeľom) hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom (výlučným nositeľom) hmotnoprávneho oprávnenia alebo hmotnoprávnej povinnosti, o ktoré v konaní ide. To, či navrhovateľ a odporca sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia a hmotnoprávnej povinnosti, sa ukáže až v samotnom konaní. Ak nebol účastník aktívne alebo pasívne legitimovaný (výlučne legitimovaný), návrh na začatie konania sa zamietne. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa navrhovateľ domnieva, že subjekt, proti ktorému návrh smeruje, je účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním objektívne je alebo nie je. Vecnú legitimáciu v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má predovšetkým ten, kto je zúčastnený právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. (rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo 224/2008 zo dňa 14. októbra 2009)

83. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že v súčasnosti podaná žaloba nemôže mať úspech, pretože za účastníkov súdneho konania v nej nie sú označené všetky osoby, ktoré nimi majú byť. V tomto svetle je potrebné posudzovať aj osvedčenie nároku, ktorému žalobca žiada neodkladným opatrením priznať ochranu. Inak povedané nárok žalobcu, tak ako ho vymedzil v žalobe nemôže byť v súčasnosti úspešný, preto ho ani na účely rozhodovania o neodkladnom opatrení nemožno považovať za osvedčený. Prípadné neskoršie zmeny žaloby pre rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu nemôžu mať právnu relevanciu, keďže podľa § 329 ods. 2 CSP je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

84. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že zjavne nedôvodnému, neexistujúcemu resp. neosvedčenému nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Ak základ nároku nie je minimálne osvedčený, nie je možné zasiahnuť do práv subjektu, voči ktorému návrh na nariadenie NO smeruje. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd uvádza, že napriek tomu, že nárok žalobcu bol spochybnený žalovaným, skutočnosti ním namietané mal povinnosť skúmať už súd prvej inštancie pred vydaním napadnutého rozhodnutia. Spochybnenie danosti nároku vylučuje poskytnutie ochrany žalobcu vo forme nariadenia NO. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nasledujúce rozhodnutie Ústavného súdu SR:

85. Z § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa neodkladným opatrením poskytuje ochrana. Osvedčenie nároku neznamená len osvedčenie toho, čo sa stalo a čo je medzi stranami skutkovo nesporné, ale aj osvedčenie toho, že po právnom posúdení nesporného skutkového stavu možno predpokladať danosť práva, ktorému sa poskytuje neodkladná ochrana. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 458/2022 z 24. novembra 2022)

86. Odvolacie dôvody žalobcu sa síce vzťahovali k otázke potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi procesnými stranami, avšak tieto možno skúmať a hodnotiť iba vo vzťahu k nároku, ktorý bol na účely rozhodovania o návrhu na nariadenie NO osvedčený, čo sa v danom prípade nestalo.

87. Skúmanie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia by bolo pre absenciu osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku nadbytočné a rovnako tak by bolo nadbytočné zaoberať sa ostatnými odvolacími dôvodmi, keďže už neboli spôsobilé prívodiť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie.

88. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné a nespôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

89. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd nerozhodol, keďže nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (ust. § 262 ods. 1 CSP).

90. Toto rozhodnutie senát prijal pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).